

מסורת הש"ס

קמן קג: ז) תוספ' דמעילה
ה"ז ע"ש, ג) מעילה ט:
ומא כ. ת"כ צו פ"ב ה"ה
ספרי ראה עה, ט) ת"כ צו
ה"יא, ו) לעיל פד.,
לעיל מז, ט) ע"י רש"ק,
[וע"מ' כבורות כו. ד"ה
ש], י) ע"י ירוש' תרומות
פ"א ה"ד

הגהות הב"ח

תוה"מ ד"ה לא שט וכו' עשר
הי שט עקל. יצב דברי המוס'
קו' שט שטק' חסד דבר הי'
כ' ומשמע מדבריהם [שטין]
[שטין] בגמ' ואפי' פירושו
יגזין דהיינו דוואליט פירושו
קו' שטק' דברשי' אלף ויאל
פירושו [שטקל] וואליט פירושו
מרי דברשי' קו' דבר ודבר
אפילו פירושו [שטקל] ואל
רבה ל' קדשו וקדשו אלף
שטק' שט' ואלף כפרש"י וכו'
דרש"י דהי' חסד א"ע פירושו
מן גלגל דברשי' ואלף מוכרח
וקו' מוזאר דילקוט וכן כספק
הי' משמע דהי' גרים הי'
ר אלף הי' אמר רבה לא
שט ר' וקל:

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

וְעַיִל חוּט ז': ש"י (ב"ש), ועי' געיל חוט ז': ש"י (ב"ש), ועי' געיל חוט ז': ש"י (ב"ש).

ואע"ג דלא חזו להסקת

וּמַתְּנִי יְכוּל יִחְלֹץ. מִזֹּה מוֹטֶלֶת עֲלֵיו: מֵאֵן שִׁמְעָה לִּיה כּו'. וּמַתְּנִי
כְּלָפִי מַטֵּה. דְּרַךְ יִרְדֶּה וּמַתְּחִקִּי מִן הַמַּעֲרָבָה: כְּלָפִי
לְזֶה הַמַּעֲרָבָה אֵין וְ פִּרְשִׁית אֵלֶּה קִרְיָה אֵלֶּה הַעֵיכּוּל שֶׁל אֵשׁ:
וּפִירְשׁוּ יִפְרֹשׁוּ. נִגְלָה בְּעֵינֵי שֹׁחֵר מִן הַגִּירָסָא וּלְמַאי דְּגִרְסָה ה"פ וּפִרְשִׁי
וְהָא מְחַבְרִין עֲשֵׂנוּ הוּא
הַמַּתְּנִי: לֹא שֶׁנֶּה דְּהִלְכֵי מִפְּרִשׁוּ יִכְדּוּ
וְהָא מְחַבְרִין עֲשֵׂנוּ הוּא

ומיהו איתנהו בכלל קדשים אלף שפירשו
לגלחם זריקה דמיון דבשעת זריקה
מתמחברים הוו קובעתן זריקה למוצח
ידי פירשו הוו להו קדשים פסולין: אל
פירשו לפני זריקה. דבשעת זריקה לאו
בני מוצח היא אלא זריקה וזרימתהו
כדי להלדיו: למיעבד קאף דשני.
הכי דשריא צבר לגבי מוצח דלהכי
קאף קשריא נמי עצמות למאי דקיימי
היינו הנחת כהנים כרבי ישמעאל: לו
היה צעולה. עור העולה אשר הקריב
לכהן לו יהיה וגמל לו יהיה הנחת
במחטת כבשם מורה אמת להם הכהן
וגו': לו יהיה: תהא אש עצמותו
שהרי אף בשור מותר ואי משום
גומת דבשריפה, לא שייך נותר אלף במדי
דבר אפילו בדכתיב (ויקרא ז) והותר
בבשר הנותר וגו': לו יהיה. יתירא הוא
דמאי למיכתב עור העולה אשר הקריב
לכהן [א] לו יהיה למה לא: עצמות
קדשים: הנאכלין כגון מנחה ואשם
מועלין צדן דאין כאן שעת היתר
ופליגא דר"א. דלדבא: פירשו לפני זריקה מועלין צדן לעולם.
דמיון דפירשו איתנהו: לא בני הקטרה
מינהו לא אמינו להו זריקה ודאבסורקטו
אמינו: מוצח אלא ויתר לא ויגו

[illegible]

הֲרָאוּי לֹו כִּךְ הַכֶּבֶשׂ מִקֹּדֶשׁ טו כִּשְׁמֶם שֶׁחִמּוּזָה
הֲרָאוּי לֹהֵן כִּךְ הַכֹּלִים מִקֹּדֶשׁ: **גַּמְל'** ה"ד א' ד
לְאַחֵר חֲצוֹת נִמְי א' דְּלִית בְּהוּ מִמֶּשׁ אִפִּי קוֹדֶם חֲ

שֶׁכֵּן עֲמֻתּוֹ וְהוּא עֲמָו הִקְשָׁה עַל פִּירוֹשׁ זֶה לְקַמֵּן פֶּרֶק דָּם חֲטָאת
 דְּבַל עֲמֻתּוֹ מוֹתְרִין (וּלֹא) וּנְפִיק מִלּוֹ יִהְיֶה (דְּעוּלָה) ^כ וּפִירֵשׁ דְּמִקְוִי
 לְאַחֲרֵילָה וְאִ"כ עַל כְּרַחֲמֵי הָא דְּפִשְׁטָא לִיָּה בְּאִשׁם הֵייוּ מִשּׁוּם דְּכַחֲבִי לֹא
 דְּכַחֲבִי כְּחֻטָּאת כְּאִשׁ מוֹרָה אֲחַת לֹהֵם לִכְהֵן אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ לֹא יִהְיֶה מִ
 גִּ"ש בְּעוּלָה הָא בְּגוֹפִיָּה נְמִי כַּחֲבִי לֹא יִהְיֶה לְמֹאֲלִי לְדִרְשׁוֹ לְמִשְׁרֵי עֲמֻתּוֹ
 אֲלֵעֲדָר פִּירֵשׁוּ ^כ פִּנְי וְרִיקָה מוּעֲלִיָּן בְּהֵן לְעוּלָה ^כ בָּרָשׁת אֲקוּנָתוֹ ^כ
 דְּפִלְגִּיגָא דְּקִמְרָא לְחֹלָחַר וְרִיקָה אֵל מוּעֲלִיָּן לֹא יִהְיֶה לְרַבְּנָן דְּלֵאֵלִי ^כ
 לְחֹלָחַר וְרִיקָה הַמִּתְרַם וְרִיקָה אֵל פִּירוֹשׁ אֵל מִי לִפְנֵי ר' יִתְחֹל לְעֵלֵל אֵל
 בְּעוּדָה עַל הַמּוֹצָא וְאִ"ת דְּמַסְכַּת תְּרוּמוֹת (פִּי"א מ"ה) ^ה אֲמַרְי גְּרַעֲיִי
 מִסְמַכְנִין אֲסוּרִין הַשְׁלִיכִין מוֹתְרִין ^כ וּפִירֵשׁ רַבִּינוּ ^כ דִּתְסֵם מִיָּרִי בְּעֵצֵי
 מִסְמַכְנִין וּמִנִּיעֵן אִ"כ הוּא מַחֲשָׁן וְאֲכַתִּי שֶׁם קִדְּשִׁים עֲלֵיהֶן וְאֲסוּרִין
 אֲחֹלֵל וּמִפִּירֵשׁא עֲנִיָּן זֶה: וְכֹרֶן שְׁפָקְעוּ מִעַ"ג הַמּוֹבָח בּוֹ. פִּירֵשׁ
 לֹא יִחְיֹר וּבִגְמ' אֲמַרִּין דְּמַשְׁלָה בְּהֵם הָאֹדֹר יַעֲלוּ אִיכָא לְמִי
 דְּמַתְנִי דְּמוֹקְמִין בְּגַמְרָא בְּשִׁירִי אֲבָל מַשְׁלָה בְּהֵם הָאֹדֹר הֵייוּ מִי
 דְּפִקְשׁוּ הֵייוּ דְּפִקְשׁוּ מֵאֲלֵיָּן וְיִרְדּוּ יַעֲלוּ יֵשׁ בְּמַשְׁמַע שְׁהוּרִידִין
 לְ"ל דְּפִקְשׁוּ הֵייוּ דְּפִקְשׁוּ מֵאֲלֵיָּן וְיִרְדּוּ יַעֲלוּ יֵשׁ בְּמַשְׁמַע שְׁהוּרִידִין
 גַּחְלָה הַהוּדוּרִי גַחְלָה מִעַ"ג הַמּוֹצָא וְכֵּהָ חִיב מִשּׁוּם דְּלֹא אֲמַתְקִיָּה מִמֶּנּוּ
 מוּעֲלִין גַּחְלָה וְאִשׁ הֵייוּ מִפְרָשִׁים דְּכוּלָּן לֹא קִפִּי אֲפִסוּלִין לֹא הֵייוּ

[illegible]

מחלוקות פה ופילגור דר"א ופי' פירשו לאחר זריקה לא נהניו ופי' אליבא דרבי קאמר דס"ל דלא יעלו ובהא
 יאמ' באסוריהו קיימ ע"כ (ברש"י): "ל"ח וכו' ב' יאובא לשימור היעלו דקאמר היינו אם ירצה נ"ב ולא נהי

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

שמעון היה ראשו פירשו ידרו רבי היא. ופי' רש"י וממנו אלזיה שמעת ליה ראשו פירשו ידרו רבי היא. ופי' רש"י וממנו אלזיה

הבשר והדם נכדו למטה משום דליתא
ליה למנקט נרותא דאפי' בעודם ע"ג
המוצא ממעט עיכולי גידים וה"ה
דממעטי בלא שכולא אס ירדו למטה
ופירש' עיכולי עולה אתה מחזיר
בו. ולעיל בריש פירקין (דף ע"ב
ב.) דלצטרך לרבו' פוקעין מהעולה היינו
משום דמהכל לא ידעי' אלא בעודם
על המוצא אבל למטה לא אי נמי כי
היינו ללא נפקא ליה מאכא מאכל האש
(ויקרא ו) משום דלצטרך למעוטי
עיכולי קטרת הכי נמי מקרא דהכל
כיון דלצטרך למעוטי עיכולי גידים
ולית ליה אס דקאמר לעיל לא ממילא
שמעינן ליה וקא' דלצטרך תרי קראי
חד למעוטי קטרת וחד למעוטי גידים
משום דאי מקרא דאשר תאכל האש לא
הוה ממעטי' אלא עיכולי [קטורת]
דליתיה על המוצא החיוץ אבל עיכולי
גידים לא ואי מקרא דהכל לא ממילא
קטרת דבר הקרבה הוא דומיא דבשר
ודם הלאך כתיבי: לא [ו] שמע' אלא
שפירשו בצפי משה. פי' לזד חון אבל
כלפי מעלה פי' לזד המערכה כך
גירס' הקונטרס ואברייא קאי ויש
ספרים דגרסי' פירשו לא יעלו ואמתני'

קמי ומה נהיה למה שכן בשר
קרבה לעיכול כיון שהוא למטה בקרקע
(א) ועוד דברתם (ב) והשקל וטרי
בפירושו דכתיב (א) וְהָיָה אֶפְסָקִים:
אתִּיא וזיקה ושריתניהו אפילו
למיעבד בהו קתא דסכניו. והא דלמך
פ' ראוהו ב"ד (דף ק"ה ב"ה) שופר של
עולה לא יתקע פירש רבינו דלאיידי
שהפישו לדמי עולה וכן של שלמים
שהפישו לדמי שלמים ודמי שלמים אין
בסם מעילה כדלמרינן בפסחים פ'ר'
שני (דף ק"א:) הכא בעלי שלמים עסקינן (א)
מיהו לא ידענא מלי טעמא דאפיקי
ממשמעותיה לאוקומה בדמיס דהא
איכא לאוקומה בפירש מחיים או
פירש קודם וזיקה כל זמן שלא מרק
הס אבל פירש לאחר וזיקה לא מלי
לאוקומה דשלמים אין חילוק ואם (א)
וזיקה מתרת בפירש מחיים (א) ה"ה
במסוקר (א) נמי כמו שמתרת בבשר
דמי' ואם כן לתקוע נמי שרי. ומה
בזה אשם עצמותו מותרין. פי'
בקונטרס שהרי אף בשרו מותר כל

(משנ) לאחר [ה] מתיקשה דוחה התורה מה אשם עצמומיו מותרין אף
 וזו לא נפקי ועצמות דאיכא למימר דלא הוה הכחוש אלא בשר הראוי
 והוא נקט אשם טפי מחטאת אע"ג דבההוא קרא גמי כמיז חטאת
 עיקרה דקרא באשם נקטיה ועוד דלו יהיה כמיז לשון יחיד ואיכא
 לאקוומה בדברים הנאכלים דומיא דאשם ומייהו לא להסתפק למה לי
 גמא הוה מוקמינא ליה לדרשא אחרמי: [ו] ופ"ר [ה] א"ל [ה] דא"ר
 ופרסי שגורין מועלין בהם עד וקרי וזהו גרסא כפי'ה מילתא דהא
 פירשו יעלו אמאי אין מועלין ו"ל דהיינו פירשו קודם זריקה אבל [ה]
 ירשו לאחר זריקה וכגון שפירשו למטה דהא מילתיה דרבנן מיחוקמא
 דומה בזמן שמכניסין אסורין השליכן מותרין וכן עצמות קדשים בזמן
 קדשים הנאכלין דומיא דתרומה ויש עליהם עדיין בשר וקאמר דאש
 מושליכן בטל שם אוכל מנייהו וכן גרעני תרומה מיירי שיש עליהם
 קוטרם דקאי בין אפסולין בין אגידים ועצמות ולפירושו הא דקמני
 דפקעו דמתני' היינו לאחר שנתעבלו קאת דומיא דלזכרים שפקעו
 בהם האור פורתא ולא נעשה מנאות ולכן יחזירו ומיהו לפי מה
 ימר דיעלו דקאמר היינו אם יכלו אבל אין חובה להעלותם ועוד
 ללחלק בין מאלוין לע"י אחרים כיון ההיא דטרף בבלפי (יומא מו)
 אלאם יכול להעלותה ובי פקעה מתן במתניתין דלא יחזירו ואין
 יצוים בזה כלום דמכל מקום הוה קשה למאי דמתני' לה אסיפא:

[illegible]

עין משפט
גר מצוה

כו א מ"י פקדו ומהלכות
 מעה"ק הלכה ב:
כז ב מ"י פ"ב מהל' מעילה
 הלכה י:
כח ג מ"י פ"א מהלכות מעה"ק
 הלכה י:
כט ד מ"י פ"ב מהל' מעילה הלכה
 י:
ל הו ה"ו מ"י פ"א מהל'
 מעה"ק הלכה ב:
לא ו מ"י פ"ב מהלכות
 מעילה הלכה י:
לב ז חט מ"י פקדו ומהלכות
 פסח"מ הלכה י:
לד ח מ"י פ"א מהל' מעה"ק
 הלכה י:

תורה אור השלם

1. וקרבו וקרעיו ירחיץ במים
והקטיר הכהן את הכל
והזמחבא עלה אשר ריח ניח
ליוה: ויקרא ז, ח
2. וישעית עלתיו הקשר והדם
על מזבח יזהר אלהיך ודם
ובזרי ישפר על מזבח יזהר
אלהיך והקשר תאכל:
בדרם יב, כו
3. והכהן המקריב את עלת
איש עור הקלה אשר עלת
לכבון לו יזהר: ויקרא ז, ח
4. כחצאת כאשם תכרה את
לחם הכהן אשר יזהר בו לו
יזהר: ויקרא ז, ט

מוסף רע"י

הוֹבֵא בַעַמ' קוֹדֶם

שיטה מקובצת

[illegible]

מקט קורס וזיקה מועילין נקט להלח
 חצות נמי לא פ"ה וה"ה נקט להלח
 דרומת השן לשון שאלו ד ממנ
 עי עמוד לתמות הדבר אף מועלין.
 י' לוח מעוכלים לאו מעוכלים
 ה"ה הסנה מאפר פסוח מעל ואפילו
 התם למעול זוקא כהנאו דשמוח
 המושל: ד"ה ופליגא דר"א ב'
 ולרבנן ולר' לעזור לא מהני לאו,
 תוס' ולהקטירם (בייש):

פו:

עין משפט
גר מצוה

לב א מיי' פ"צ מהל' תמידין
ומוספין הלכה יא:

תורה אור השלם

1. צו את אהרן ואת בניו
לאמור זאת תורת העולה הוא
העולה על מוקדה על המזבח
כל הלילה עד הבקר ואש
המזבח תוקד בו: ויקרא ו, ב
2. ולבש הבדן מרוד ומכנסי
בד ילבש על בשרו והרים את
הדשן אשר תאכל הדאש את
העולה על המזבח ושמו אצל
המזבה: ויקרא ו, ג

יִסְמָךְ רַעֲשׁ"י

[illegible][illegible][illegible][illegible]

וְהַצִּיּוֹ לְהַרְבֵּה. פִּירַשׁ בְּקוֹנְטֵרַם וּשְׂרִיר נָמִי רָאִוּיִן לְהַרְמֵה מִיֵּה
נִרְאֶה לָלֹא רָאִוּיִן לְהַרְמֵה לָלֹא דָשֵׁן יִנְיֵהוּ אֲלֵא חֲלִי
לְהַרְמֵה דְקָאֻמֵּר לֵא הַרְמֵה מִמֵּשׁ אֲלֵא כְעִין הַרְמֵה שְׁאִין רָאִוּיִן לְהַקְטֵרָה
וְכֹן מִשְׁמַע פ' שֵׁי דְמַעֲלִיָּה (דף ט: ו) דְּרִיִּיקָא הֵסֵם וְכֹן גִּחְלֵת שְׁפַקְעָה

וממעל גבי המזבח לא יחזיר את עֲלֵה
גבי המזבח יחזיר ומקשי מינה לרב
ומושני שאני גחלת דלית ציה ממשא
הלכן יחזיר ללח נעשית מצותו
וממעת דלין ראו לנרוס מהס דלח
לנרוס מהס כשתרמו אמאי
יחזיר הרי נעשית מצותו ומיהו היא
גופה לא ידענא מנא ליה דליירי
תרומת הדשן דמהאי טעמא
לרב דאמר לאחר תרומת
הדשן איירי וכי היכי דמתרנין ליה
לאחר תרומת הדשן לר' יוחנן יתלה
קודם תרומת הדשן לרב דמודה רב
דמועלין ונראה צעני דרומיאי ^[א]
דפסולין ^[ב] שפקעו דליירי בכל ענין
וכן גחלת שפקעה ומינה נמי
דלייקא דגחלתא אין חילוק בין קודם
לאחר חטות דככל ענין ^[א] עיכול
דרומיאי דפסולין ^[ב] שצרישא קמיי
קודם חטות לא יחזיר ועוד
דפסולין גבי חטות הוא דמפליג
בגחלת לא מפליג דעיכול חטויא
שיי' ^[א] לא לשון הקטרה ולא לשון

הממוקדה דהא ^א (בצק מיתוקמה) ומ"מ יחזיר דלאו ראויה להרמה והויא דלאו דקן היא ולא נעשית מזוטה ^ב על גבי המוצא יחזיר להדאכתי לא נגמרה מזוטה ובי פקע לא יחזיר דעל מוקדה על המוצא במשמע דזבר ש"רץ יקדיה היא על המוצא אפילו פקע אבל דבר שאין יקדיה יקדיה לא וא"ל כשמתקפץ את האפר להעלות לתפוח אין יכולים להוציאו שלא היו הרבה גחלים על האפר והכא משמעו שאסור להוציא להוציא גחלת מן המערכה כדדייק במעילה (ג"ז סה) דיחזיר וכל שכן ששאסור להוציא ובמסכת תמיד (דף ג.) גמי משמע שהיה נוטל מן ההמאכלות הפנימיות אלמא גחלים היה נוטל וזרץ לומר דמיא ^ג מן ההמאכלות היה נוטל גחלה דלית בזה משאש וחשיבי אפר אבל גחלת דהכא דימיה דקמך במעילה דיחזיר מיירי בגחלת חיה דאיא ביה משאש וא"ל דקאמר במעילה ה"ה דאפילו אפר לאו דלאר נגחלת ע"ל ענין חורה בדלתא מחזירין לעולם אפילו לחזר תרומות אלא להדשן דאין מעלין אותה לתפוח אבל אפר מעלין לתפוח אלא לענין מעילה הוא דקאמר דהויא נגחלת ואע"פ ^ד שלכאורה יש חילוק בין גחלת

[illegible]

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

הָאֵשׁ שֶׁנִּלְתָּהּ בְּצוּלָן וּשְׂרָפוֹ אֵלֶּה שְׁלָחָהּ הֵם מִמּוֹכָס: מִנְהֵי מִלּוֹי. דְּבַחְזוֹת כֹּל הַלֵּלָה וּהַקְטִיר. עַל מוֹקֵדָה עַל הַיֵּינֹה הַקְטִירָה: וּכְסוּב אֶחָד אוֹמֵר כֹּל הַלֵּלָה. וּמִכֵּן לִי הוּא וְהֵיטָב אֶת הַדָּשָׁן וְעִינֵי אֵלֶּה הַלֵּלָה קִפִּי דִּלָּה לֹא כְּמִיבִי וּלְבָשׁ הִכְנֵה בְּצִקֵּר מִדּוּ כִּד אֵלֶּה כֹּל הַלֵּלָה עַד הַבֶּקֶר וּלְבָשׁ וְהֵיטָב. כֵּן שִׁמְעִי בְּסֶדֶר יוֹמָא: חֲזִיוֹ לִפְקִטְרָה. דִּלָּה הוּא עֵיכּוֹל אִי לֹא דָשָׁן מִמֶּשׁ הוּא: וְחֲזִיוֹ לִפְרִמָּה. אִפִּי וְשִׁשְׁתָּה שְׁבִירֵין לִפְרִמָּה וּקְרִינֵין דָּשָׁן וּמִיבִי בְּשֶׁר מִמֶּשׁ לִיכָא לְמִימָר דְּמִימָרֵי דָשָׁן: מִחֲזִי רַב כִּפְּנָא.

אדרב דאמר חז"י להרמה דמשמע
דקודש חז"י לאו שעת הרמה היא
אפילו חז"י הנעשין דשן: ר"י
פרטין. תרומת השן מלא מחסה ה"י
ובומה צמחחו של כש: וברגלים
מאשמרת הראשונה. ומשם דנפיש
קרבנות ונפיש דשן וזר"ך להעלות ה
לתפוח שבאמצע המזבח ולסדר את
המעברה צליה שיוכלו לשחוט
והעלות התמיד השחר: השחר:
ה"ג ואי חז"י דאורייתא היכי
מקדימין. ל"ג והיכי מאחרין: ה"ג א"ר
יוחנן גרם ולא גרסינן אלא: ממשמע

יצא מיתרתי ולא שמעו עושה
 וכן בכל הקטר ומחלות ואיך ראוי
 ומעוכלין לגמרי קודם חלות נפקא לן
 כל הילה ו'. אם ללמד זה כחמשה
 ימים ומקטין עד הבקר מכל הילה
 יצא אלא לענין לומר שחורמין
 רק והרים לפני הבקר והרים ולא נתן
 של הילה. וזקרו של הילה עלות השחר
 יכיון דאין זמן לדבר אלא של ה' השכמה
 ק' לעשות. הלכך כל יומא בקרות הגבר
 קרי: ציום הפיפורים. שכל העבודה
 לשא ותרץ [ל] להקדים יומא: וזכרנו
 כי יצא להראי ולא היתה בקרות
 שהיתה עזרה מליאה ישראל [ל]
 חלות

שם הקונטרס לחזיון להרמה היינו חפשי
 דאן [כתיב והיינו] דלמר דחמנא
 פסא לתפוח נבי להוויאס מחוץ למחנה
 און עדיין מנחות עליהם הלך יחזיר
 שגא דחזיון להרמה ויחא נמי שצשעה
 תמיד פרק ראובן (דף כח:) דמנן נטלו
 ללדדי המוצא וזמר הכי קמי החלו
 יאס עיכול חשיב ואפילו חיים דפי'
 גטרס עיקר: **אלא אמר ר'** יוחנן
 להרמה ויחיו היינו דוקא בשמיני
 מן בקר לבוקר של לילה ומוקמינן
 לפירוש זה דקרא דעד בקר דכתיב
 דגרסי אלא ופליג רבי יוחנן אדרב
 קטרה וקאי אהרמה דכל לילה כשר
 תר ליתן בקר לבוקר של לילה והיינו
 ווא עמוד השחר ומנן לו הכתוב בקר
 חלות לילה שמעינן דבשמיני תלוי
 יצר וכך פי' בקונטרס בפ"ק דיומא
 שום חולשא דבהן גדול מחצות.
 פיר משום חולשא דכהן גדול שיוכל
 ידע לילה שגאר כהנים מתי חולשא
 לילה חשיב גדולה פחותה דהא

מסורת הש"ס

(א) יומא כ, (ב) כע"ז תמיד כו.,
(ג) וע' ירו' יומא פ"ב ה"א ות"כ
צו פ"א ה"ט"ו, (ד) לעיל כ. יומא
כ לו. מד נו, (ה) תמיד ספ"א,
(ו) וביזמא כ: סד"ה אלה כתבו
ישוב ע"ז, (ז) וע' בזה פלפול ארוך
פ"כ"ז ליומא דס' המאור
ובמלחמות ה' ע"ש, (ח) וע' ע'
תו' יומא כ: ד"ה משוס]

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

וא"ם"ד מחצות דאורייתא ב"ה.
וא"ת דילמא הא דאמר'
מחצות לאורייתא היינו בשריירי, והכא
בדלית זהו ממש שנחשבו לגמרי,
ויעשו קודם היום הרבה שיהיה פנאי

וַיֵּלֶךְ כִּיּוֹן דְּרִיִּיק חָלִי הָרֵמָה מֵתוֹךְ קִרְבָּהּ וְהִזְכִּיר אֶת הָאֵשׁ, שֶׁמֶעַל דְּלִפְיֵיהּ דָּשֵׁן נִמְי מוֹעֲלִין עַד חֲלֹת (וְהִיא בִּישׁ) : תַּרְוָה^(א) מִשּׁוֹם חוֹלִישָׁא וּבִי^(ב) (בְּסוֹף)^(א) קוֹדֶשׁ שִׂיאָה רַעַב וְהִלָּךְ. וְכִי בְּחֹסֶה^(ג) מִלְּחִינּוֹת פִּירְשׁוּ דְּחֹלְשָׁה דְּקִלְבָּר הֵיִי לִפְלֵךְ הָאֵשׁ וְלִסְדֵּר אֶת הַמַּעֲרָכָה וְשֵׁי גוֹרֵי אֵשׁ קוֹדֶשׁ עֲמוּד הַשָּׁחַר כִּי שִׁיבֵל לְשִׁחּוֹת הַתְּמִיד כְּשֶׁעֲלֵה עֲמוּד הַשָּׁחַר וְהִיא לֹא מִתּוֹךְ לִשְׂאֵל עֲבֻדוֹת (בִּישׁ) :

למלק הדשן ולקדר את המערכה ושני גזרי עלים קודם עמוד השחר כדי שיוכל לשחוט התמיד כשיעלה עמוד השחר והיה לו מתון לשאר עבודות (ב"ש):

